दशभिः कुलकं। काप्यभिख्या तयोरासीद्रज सर्गः १
तोः शुद्धवेशयोः। हिमनिर्मुक्तयोर्योगे चित्राचन्द्रम
सोरिव ॥ ४७॥ तत्तद्भूमिपतिः पत्न्यै दर्शयन्प्रिय
दर्शनः। अपि लङ्घितमध्वानं बुबुधे न बुधोपमः
॥४८॥ सदुष्प्रापयशाः प्रापदाश्रमं श्रान्तवाहनः।
सायं संयमिनस्तस्य महर्षेर्महिषीसखः ॥ ४९ ॥
वनान्तरादुपावृत्तैः स्कन्धासक्तसमित्कुशैः। अग्नि
प्रत्युद्गमात्पूतैः पूर्य्यमाणं तपस्विभिः॥५०॥

कापीति। सुदक्षिणादिलीपयोः काऽपि शोभा आसीत् किं॰
तयोः गच्छतोः पु॰ किं॰ निर्मलोवेषोययोः तौ तयोः यथा हिम
ऋतुतउत्तीर्णयोः चित्राचन्द्रमसोर्योगे कापि शोभा चित्रा
चन्द्रस्य भार्य्या ॥४७॥ तदिति। भूमीनां स्वामी लङ्घितमपि
पन्थानंन ज्ञातवान् किं॰ सः प्रियं दर्शनं यस्य सः पु॰ किं॰ बुधस्य
उपमा यत्र सः किं॰ कुर्व्वन् सुदक्षिणायै तत्तत् अद्भुतं वस्तु दर्श
यन्॥४८॥ सदिति। सराजा सन्ध्याकाले वशिष्ठस्य आश्रममल
भत किं॰ सः अन्येषां दुर्लभं यशोयस्य सः पु॰ किं॰ खिन्नोवाहनो
यस्य सः पु॰ किं॰ सुदक्षिणायाः प्रियः किं॰ तस्य नियमेन युक्तस्य
॥ ४९ ॥ वनेति ॥ किं॰ वशिष्ठस्य आश्रमं तपस्विभिः व्याप्यमानं
किं॰ तैः अन्यस्माद्वनात् प्रत्यागतैः पु॰ किं॰ स्कन्धे आसक्ताः स
मित्कुशाः येषां तैः पु॰ किं॰ आहिताग्नेः प्रदक्षिणेन पवित्रः॥५०॥